

LindhéBladet

Nr 1 År 2017 / Årgång 31

SLÄKTMÖTET MED FEST!!

Festen i september samlade cirka 40 släktingar på Söder i Stockholm för årsmötet (som sker vart tredje år), aktiviteter och middag. Under eftermiddagen spelade vi boule, gick tipspromenad och hade det trevligt i Tanto en vacker sensommardag. Till kvällen samlades vi i Brofestet och höll årsmöte där bland annat en arbetsgrupp tillsattes för att verka för att intressera och engagera fler, yngre medlemmar. Till gruppen valdes Frida Lindström och Emma Sköld.

Njut av bilder från festens eftermiddag och kväll! Mer finns inne i Bladet och på på FB.

KÄRA FRÄNDER

En ljuvlig sensommardag 2016 promenerade vi – ett femtital unga och gamla släktingar ur Lindhé-familjen – genom den vidsträckta parken invid Årstabrons fäste. Vi hade siktet inställt på årets stora begivenhet, släktkalaset som hålls vart tredje år. Lindar med bisurr i kronorna. Solfläckar på marken. Lekande barn på lekplatserna. Näckrosblad simmande i Mälarens vatten.

Vi gick där för att våra mormödrar, farmödrar, morfäder och farfäder förenat oss. Med ens befolkades vi av de en gång skrattande och livliga men nu döda, stämmor som förstummats. Minnen och episoder, slingrande i varandra som arabesker. Vi erinrade oss berättelser om barnkammarna på Väppeby och i Djursholm, så fulla av äventyr, sångböcker och lekstugor, så rika på upptåg, skrönor om de tokigaste drömmar, om kyssar bakom brokiga sängförhängen, smussel i skymningen och halvkvävda förklaringar. Men rikast pulserade kanske berättelserna om julgillenas och släktkalasens bullersamma glam då man samlades till festtaffel i högtidssalen, då skratt från lekar ekade genom rummen, då det doftade av dadlar, då balsalen var full av dansmusik, valser, polskor, då netteldukskjolar och frackskört svävade över tiljorna, då ljusen i malmstakarna kastade reflexer av guld på väggarna, då de vuxna manliga släktingarna ledde samkvämet i det övermod med vilket livet och den tillfredsställa passionen rågat deras sinnen för att sedan säga artigheter till sina damer och dricka varandra till, då deras blickar hade ett uttryck av livslust, som stegrades till skryt och feber.

Ja, för att vi blivit gödslade med död kraft och multnad glädje, vittnesbörd om döda mäns och kvinnors lycka befann vi oss där vi var denna underbara septemberdag 2016. Spelet kunde börja.

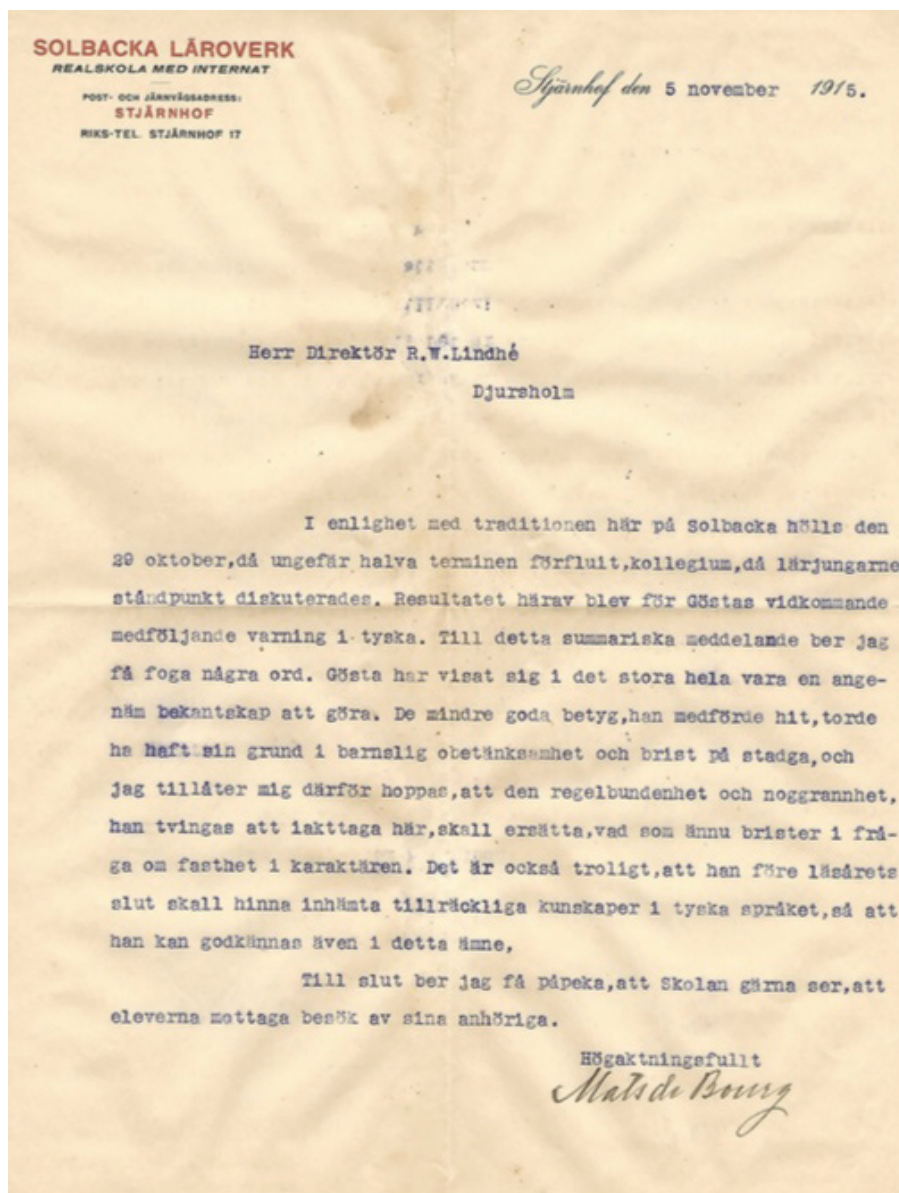
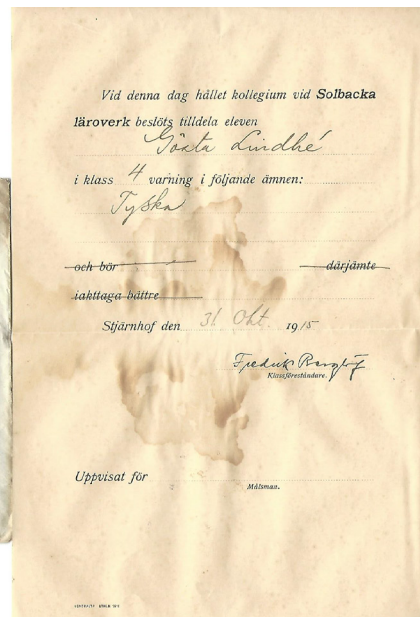
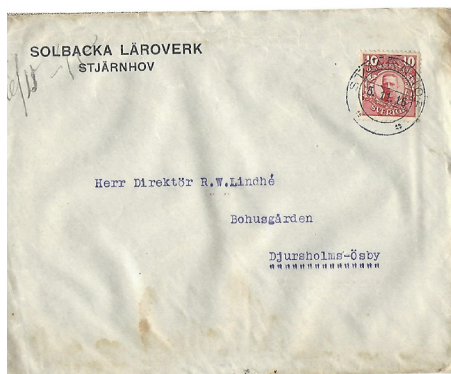
Det var blev en lång eftermiddag med lekar, tävlingar, tjuatter, fniss och flabb. Bakom fasaden på ett av de höga husen vid Sockerbruksgränd dölde sig en härlig festlokal. På stadiga ben och ett glas bubbel i handen påbörjades kvällen. Vi snabbspolar framåt ett par timmar... Med ett leende på läpparna och på betydligt mindre stadiga ben blev vi utsläppta i sommarnatten, efter att ha ätit, druckit och umgåtts på bästa sätt med blod av vårt blod. Ett mycket lyckat släktkalas helt enkelt!

Omi Söderblom Mohammar

KURIOSA

Calle Lindhé delar med sig av kuriosa från sin pappa Göstas ungdom genom detta brev från Solbacka Läroverk till Göstas pappa Richard år 1915.

FÖRSTA – ANDRA – TREDJE...

Det är högtryck på alla auktionshusen och loppisar verkar vara hur poppis som helst. Inte undra på att man blir lite orolig inombords... Tänk om en massa Lindhé-saker hamnar på fel ställe!

Inom släktföreningens styrelse har vi vid ett par tillfällen diskuterat om vi inte skulle kunna ha en egen liten marknadsplats för saker och ting med släktanknytning. Det som kanske aktualiserade frågan mest var några tavlor från en avlägsen släktgren som vi blev tillfrågade om, alltså en donation till släktföreningen. Vi har hämtat dessa tavlor och tänker att de kan utgöra en bra början på marknadsplatsprojektet.

Det kan också handla om saker, möbler, tavlor, dokument eller annat med anknytning till vår släkt som du inte tänker behålla. Vi tycker att det är mycket bättre om någon i slakten först kan få möjlighet att ta över eller köpa dem. Kanske har dina föremål till och med ett högre värde för oss i slakten än för en neutral köpare på Metropol Auktioner?!

Så här gör vi:

- Du skickar in en kort beskrivning av objektet och om möjligt ett fotografi.
- Ange gärna ett tänkt pris om det finns.
- Ange hur lång tid du vill annonsera ut din föremål (t ex 3 veckor/månader eller på obestämd tid)
- Styrelsen lägger ut dina saker i LindhéBladet (utkommer ju på försommaren varje år) och i vår FaceBook-grupp och förmedlar vid behov de kontakter som tas.

I detta nummer bjuder vi ut fyra målningar föreningen fick från den Nissenska släktgrenen. Dessa ligger ute i tre månader, dvs till och med 1 september 2017 och de tillfaller den som lägger det högsta budet på respektive objekt. De pengar som auktionen inbringar går till släktföreningen (och vi behöver dem!). På detta sätt kommer de hela slakten till godo i form av framtida släktsammankomster och LindhéBlad.

**För styrelsen,
Jörgen Lindhé**
076 – 868 60 95

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

Johan Eric Nissen
50x70 cm

Korvetten
Saga (med
dedikation)
50x70 cm

Eric Nissen
miniatyr, fram- och bak-
sida

Johan Eric Nissen,
Hamnkaptan i Gbg
38x33 cm

FARBROR ERIKS DAGBOK

Del 3: Originaldagboken över marschen till Shiraz 1.3-5.4. 1912. Åttonde avsnittet, 24 – 27 mars.

24 mars, Jesdikhast

Afmarsch från Magsud Bag kl. 6 fm. Rätt kyligt ehuru ej så mycket som igår. Blåst och en himmel med stora tunga moln jagande fram. Såväl väg som terräng af samma beskaffenhet som gårdagens, ehuru dalgången alltmer bredde ut sig uppåt till en bred högslätt. Bergen flera mil borta på ömse sidor. Odlingarna togo slut, det var åter tom öken, ehuru allt tätare och tätare bevuxen med ris- och tisteltufvor. Dessa börja nu knoppas helt svagt. Vi träffade på öknens första vårbomma, en hvit tulpansort som spirade upp midt i den torra sanden. Togo hvar sin blomma som minne af ökenfärden. Närmare Jesdikhast kullig och vågig terräng. Vid 3-tiden framme vid Jesdikhast (=nattkvarter).

J. är en rätt stor by, mycket egendomligt belägen vid en mycket djupt nedskuren floddal öfver hvilka lerhusen hänga i fantastiska ställningar. Många ras ha ägt rum. De farligaste husen äro öfvergifna. Endast från nordsidan kan man komma in i själfva gamla byn, som är försedd med en vindbrygga fram till en trång, låg port. På sydsidan ligger floden 40-50 m under raden af lerkojor. Denna sida är otillgänglig äfven för fotgängare med undantag af vägen som sneddar ner mot dalgången. I denna ligger på andra sidan floden en rätt stor karavanseraj byggd på det härneråt vanliga sättet i fästningsfasen. Där äro vi nu. Strax på sydsidan om oss hafva vi den andra flodstranden, från hvilken man kan skjuta rätt ner i karavanserajen. Underbef. post där.

Skatteindrivning med förhinder

Alla byar nu fr.o.m. Jesdikhast äro röfvarnästen, och J. är ett af de värsta tillhållen. Det berättades mig i Isfahan, att regeringen en gång sände hit trupp för att utkräfvade den sedan länge resterande skatten. Nå, truppen kom rätt öfverraskande, ehuru den ej lyckades komma in genom vindbryggan. Några af byns individer som ej heller hunnit in togos till fånga och en hälsning sändes till befälen i byn att om ej skatten utlämnades skulle fångarna skjutas. Emellertid blef det förstås illa ställt med fångarnas bevakning, och det lyckades en del röfvere att nattetid genom en djärf kupp försäkra sig om några af bevakarna samt befria de sina och försvinna med dem bakom vindbryggan. Så var det röfvarnas tur att föreskrifva villkor. Om ej regeringens utsända folk genast aftågade skulle fångarna hängas. Ja, det blef förstås aftåg af och så slutade försöket att få en skatt från Jesdikhast.

300 röfvere framför oss

Här ligga 3 stackars amniemän (?/SN) = en sorts fullständigt onyttig gendarmeripersonal, klädd i de vanliga paltorna

med ett gevär öfver ryggen och ett patronbälte öfver axeln. De berättar att nyligen 300 st. röfvere med familjer aftågat söder ut. Äfven från byarna norr härom hade röfvarna afvikit. De vilja nog ej gärna inlåta sig i ett mellanhafvande med ordentligt beväpnade och väl anförda män. Persern röfvar endast då risken är ringa eller ingen, stjal gör han ju alltid. Emellertid är ju möjligt att röfvarna sammangadda sig någonstades i passen söderut för att kunna kasta sig öfver oss och kväfva vårt företag i dess linda. På öppna fältet lär de ej mycket

kunna göra mot oss, men bakhåll i passen är ju alltid obehagligt. Men det skall nog redas ut genom god bevakning och det fasta beslutet att vi skola fram.

Hot går hem

Himlen mörknar nu, tunga regndroppar flyga i luften, det blåser upp till storm. Ser ut att bli en ovädersnatt. Ali Abbas Khan degraderas till underofficer, sköter blott vägning. Nyström övertagit proviant- och furageanskaffning. Sände genast bud i em. till bychefen att om ej ved och bröd inom en timma anländt skulle det tagas med vapenmakt. Det beställda kom genast.

25. mars, Schogristan

Vaktbefäl beskjuten

Under natten hade officeren som var vaktbefäl blifvit beskjuten af en underbefälspost vid visitation. Eld af skrämself. Ingen verkan.

Vädret hade betydligt lugnat sig till morgonen. Vi startade kl. 6 från Jesdikhast. Jag tog just som solen rann öfver krönet ett foto af den egendomliga och intressanta platsen. Vägen går uppåt sydsidan i sicksack. Tog nära 1 timma att få upp alla fourgonerna de 1 000 metrarna till

krönet. Folk måste puffa på. Närmaste kilometrarna intill J. vågiga, sedan fullständigt slätt, tätt risbevuxen. Vägen emellertid hela tiden af ypperlig beskaffenhet. Den går som ett tjockt grått streck genom öknen som står gulbrun af torra tistlar, ris o.dyl.

Ett röfvar torn

Redan i går hade vi nöjet att träffa på ett röfvar torn, idag ett annat. Dylika torn, uppförda liksom husen af en blandning af klibbig lera och småsten, innehåller ett eller flera små rum nedtill samt upptill platser för utkiksposter. Öfverst finnes och rundtom bröstvärn bakom det krenulerade murkrönet. Från dessa torn iakttaga röfvarna när någon karavan närmar sig eller då fara hotar och de kunna således i tid vidtaga nödiga åtgärder.

Hittills ha emellertid inga röfvar visat sig i tornen. Dessa senare äro ganska motsåndskraftiga. Väggarna äro $\frac{1}{2}$ m tjocka. Profskjutning utfördes. En 9mm browningkula gick ej igenom, ej heller på 10 m en kula skjutet ur vårt tyska gevär. Men muren spräcktes rundt kulhållet. I morse träffade vi folk som talade om att ett 20-tal röfvar dragna förbi söderut med röfvade kamel- och färhjor dar.

Jakt efter röfvar

Vid 3-tiden kom jag fram hit med fourgongerna. En rätt stor lerby, men en liten usel och förfallen seraj där vi tagit in. Detta kvarter är det hittills sämsta vi haft. Nyström hade med en patrull sändts i förväg för rek. och upphandling af halm. Han blef emellertid strax utanför serajen mottagen med gevärseld af byinvånarna, hvilka togo honom för röfvar. Dessbättre hade elden ingen verkan och småningom syntes skyttarna begripa att det ej var röfvar. De berättade emellertid att 20 röfvar nyligen varit framme och huserat här, medtagande får och kameler. En sade sig ha förlorat 40 kameler (Lögn förstås, ty han grät ej.) Strax efter inträffade en kameldrivare som mött röfvarna i bergen till fots väster ut på våg mot sina hålor där. Hans kameler togos och själf tog han till shappen. Sade att det var blott en timme sedan. Som uppgifterna syntes samstämmiga och röfvarna ej beridna var kap i sikte. Alltså fick Nyström starta igen och ut med sina kavaljerer ledd af en vägvisare. Jaffar med sina f.d. röfvar naturlig förpatrull. Detta var ett par timma sedan. I kikarn kan man nu se att N. är på väg hem sannolikt tomhänt.

27 mars, Sourmeh

Naken i solhjälm och tofflor

Som jag väntade har den Nyströmska expeditionen misslyckats, företaget var nämligen förhastadt. Då han ridit ett par farsok och borde ha nått den af vägvisaren angifva vägen, blev den senare tveksam och trodde nu att det var 7 farsok. Dessutom förmälde han att det var vid 9-tiden

på morgonen som ofvan bemälde kamelförare plundrats. Alltså gjorde N. heltom, grep efter hemkomsten lögnaren som fick smörj och blef utsparkad.

Det är besvärligt att skriva, i går blef det ej af, ty vi hade det för bekvämt. Nu har jag åter en lugn stund sittande naken endast iförd solhjälm och tofflor på taket af den lerlya som hyser deras Excellenser, snuggan i porträttet och spinnande som en katt i solgasset.

Mottagna af tiggare

Hvad beträffar gårdagen, "rien de remarquable". Terrängen densamma som omkring Jesdikhast, men ej uppför utan plant. Vägen fortfarande utmärkt. Halfklart väder med ett par obe-

tydliga regnsvättar. Luften är här uppe på högslätten verkligen "splendid". Jag tror knappt något sanatorium kan uppvisa bättre. Framåt den lilla staden Abadeh (=nattkvarter) dit vi anlände vid 2-tiden på em. började risöknen ersättas af odlad och bevattnad mark. Här och där en enskaka liten by. Ehuru det var trångt i lergränderna i utkanten af staden gick det lättare att komma in än väntadt var. Det gick t.o.m. med bibehållande af 4 hingstar i bredd för fordonen. Massor af tiggare kantade som vanligt vägkanterna och murkrönen vid sidan, utstötande de mest besynnerliga läten, alla afsedda att tilldraga sig uppmärksamhet för att få allmosor. En del deklamerade skrikande långa ramsor ur forntida persiska skalders verk, troende sig därmed lättare förtjäna en slant. Perserna gifva såsom Muhammedanerna i allmänhet mycket allmosor åt tiggarna. Koranen lär förorda den metoden. Vi ge nästa aldrig något åt dessa efterhängsna bettlare. Det skulle inom några minuter mångdubbla deras antal.

Vi själfva infarten till staden hälsades jag af tre individer, som skralade och slog på några slags tamburiner, hvarjämte en uppvaktade med en kvast nyss utslagna mandelblommor. Trodde först det var en hyllning, men fick i tid veta af tolken att det var vandrande musikanter, hvilka brukade tigga på det sättet. Hvidan mandelkvasten refuserades.

Kulturens afvisidor

Vi inkvarterade truppen i en liten men rätt bra seraj helt nära telegrafstationen, där våra egna stofthyddor funno en ganska angenäm fristad. Fingo således ett ordentligt rum

med mattor och fönster, en tom järnsäng, ett bord och två stolar. En inbyggd gård där solen gassade hett. Vår värd telegraftjänstemannen, en armenier, var tyvärr gift, så det gick ej för sig att få det efterlängtade solbadet. Förbannade kultur som har sina avvisidor trots dess i mycket välgörande rätsidor!

Ursprungligen meningen göra en rasteday i Abadeh. Hän-synen till kassan gjorde emellertid att vi uppgåfvo den planen och i stället aftågade i morse kl. 10 fm. Då hade emellertid en hel del reparationer och puts i alla fall medhunnits äfvensom en allmän skoning af fourgonghästarna.

Den enes död den andres bröd

I A. finnes en gammal försupen guvernör som uppvak-tade och som ska afsättas, efterträdare redan utsedd. Så-som förespråkade för sig och förpatrull sände ha oss ett litet lamm som sedan sprang omkring i köket hos kocken. Djuret såg så trefligt och oskyldigt ut att vi beslöto afstå från dess offrande nu. Just som vi skulle ge order om lam-mets återlämnande hade emellertid vår kock satt knifven i det och i dag har lammet varit smörgåsmellanlägg. Den enes död den andres bröd.

I Abadeh är man specialist på träsnideriarbeten. N. och jag köpte hvarsitt vackert skrin för 15 kronor.

Zebrajakt

Utfarten från Abadeh går blott med 2 hästar i bredd. Söder om Abadeh är trakten odlad hela vä-gen till Sourmeh, byarna ligga tätt. Strax intill S. ligger ruinerna af en gammal stad byggd för flera hundra år sedan af en shah vid namn Barraham. Han brukade vistas här då han på dessa stepper jagade de längesedan utrotade zeborna. Vägen mellan Abadeh och Sourmeh är ojämn, vågig och tämligen dålig ehuru väl själfva vägbanan är fast.

I dag har solen gassat hetare än någonsin. Vete Pharao hur det skulle ha gått med döpelseklum-pen om den ej krönts af en sval solhjälm. Kvar-teret här är för såväl trupp som oss ganska dåligt. Själftva bo vi i ett slags blåsigt rum på taket af ett hus strax intill serajen där truppen ligger. Stallrum är det emellertid rätt bra ställt med och fourgong-erna få rum på den slutna gården, hvilket förenk-lar bevakningens anordnande.

Nya rekryter

Strax innan vi hit kommo träffade vi en stor människo-skara som klagade öfver röfvarnas framfart hos dem. Det synes vara samma gamla band som vi nu spårat några da-gar. De lära bo några forsak söder ut. Om lyckan är god träffa vi på dem i morgon. Bland folkhopen anmälde sig 30 st. yngre män till inträde som rekryter i gendarmeriet. Sifvert antog 2 af godt utseende, de få komma efter till Shiraz. Dagsmarsch idag blott 25 km. ungefär. Vackra trädgårdar här med stora blommande mandelträd.

Text genom Sten Norén, se tidigare LindhéBlad

SNÖVIT - EN ISBJÖRN

En äldre man ringde och ville visa mig sitt gamla familjealbum med bilder på isbjörnsungen Snövit. En annan isbjörnsunge, lille Knut i Berlins Zoo, hade ju blivit en sådan världssuccé.

Då ville han påminna om Snövit, den övergivna ungen, född på Skansen 1938. Hon satte också besöksrekord! Men först är hon hemlig. Och det är Carl Gösta Lindhé, som 4 år gammal avslöjar hennes gömställe. Allt detta ville han berätta om nu, 70 år senare.

Snövit är nog Skansens genom tiderna mest berömda djur. Hon slog alla tänkbara rekord i kassor, besök och pressklipp.

Det var i december 1938 som den unge djurvårdaren Tore hörde ett besynnerligt surrande och summande ljud från isbjörnsgrottan. Det var en isbjörnsunge som diade. Ibland tappade den sugen och gnydde ljudligt. Det var första gången på 30 år som en isbjörnsunge fötts på Skansen. Men snart blev djurvårdarna oroliga. De andra sju isbjörnarna, varav fem hannar, utgjorde ett hot mot den lille ungen. På den tiden fanns inga skyddande utrymmen för honorna att föda i. Och isbjörnshannar äter utan minsta tvekan upp både sina egna och andras ungar.

Tre veckor efter födseln övergav den oroliga honan ungen och gick sin väg. Sträva, otåliga skrik hördes från grottan. Här måste göras något snabbt!

Försiktigt lirkade man ut den lilla ungen, knappt två kilo lätt, alldeles rosa med några glesa vita strån, blind och totalt hjälplös och hungrig. Allt måste hållas hemligt för att inte störa hela räddningsaktionen. Nu efterlystes en fosteramma, en amma. Man hittade en kennel, som hade en gråhundstik, som just förlorat sina valpar.

I smyg och under stort hysch-hysch kördes Snövit till kenneln. Tiken tog glatt emot isbjörnsungen, som efter en vecka öppnade ögonen. Men efter en vecka fick den sylvassa tänder. Då blev det välling på flaska för att skona tiken.

Ryktet hade dock spritt sig att en isbjörnsunge hade fötts på Skansen och placerats på en kennel. Tidningarna snokade runt. En dag ringde det på dörren till Snövits kennel. Frun i huset öppnade.

- Har ni någon isbjörnsunge här?

Hon försökte dementera, men plötsligt kröp hennes lille son fram i dörröppningen och sa:

- Ja, mamma, det har vi ju.

Det var den lille sanningsägaren Carl Gösta som spräckte hemligheten.

En dag tussade jag ihop Carl Gösta med den gamle Snövits-skötaren Tore, nu 92 år gammal, på Skansen. Det blev en rolig lunch med två minnesgoda herrar vid bordet.

I slutet av april 1939 ledde Snövit, nu 5 månader gammal, 8 kilo tung, i koppel till sitt eget lilla björnberg på Skansen. Hon hade med sig en matседel från kenneln.

Dietlista för Snövit:

- Måltider kl 9, 13, 17 och 21
- Kvantitet per mål 2 liter
- Maten består av välling tre gånger samt pupilac (näringpreparat för hundvalpar) en gång.
- Vällingen tillagas omväxlande med mannagryn, små havregryn, vetemjöl och skorpor samt blandas med ett ½ mått tjock grädde per gång. Därefter iblandas i vällingen malet kött, lever eller fisk (2 hg per gång) eller 2 ägg. Det skadar ej heller att ha bra med socker i vällingen.
- En struken tesked kalk tillsättes varje mål.
- Snövit bör även ha ett par stora ben att gnaga på.

Grängsgården, Tureberg, den 20 april 1939

Det dröjde två år innan man vågade släppa in Snövit till sin mor och de andra isbjörnarna. Allt gick bra.

Men Snövit förblev en särling och behöll under hela sitt nioåriga liv ett visst avstånd till de andra isbjörnarna.

Att växa upp som hundvalp hos Carl Gösta satte sina spår.

Publicerat med tillstånd av Jonas Wahlström. Utdrag ur "Det hände på Skansen: 125 vilda historier" av Jonas Wahlström med illustrationer av Carina "Cajan" Jansson. Utgivet av Trafik-nostalgiska förlaget, Stockholm, 2016

HILBERT HIBBE LINDHÉ MINNESORD

Underrättelsen om Hibbes död grep tag i hjärteroten på alla oss i styrelsen. Han blev 93 år. Ett långt liv. Han bar på ett människoöde värt att minnas och berättas vidare om. Vi gillade honom starkt, särskilt hans humor och hjärtevarma omtanke, tryggheten och pålitligheten. Han var inte den som pratade och tog plats men var ändå den man såg och hörde. Han verkade och ledde mer genom att vara den han var och göra det han gjorde. Även om han inte ville synas förtjänar Hibbes liv att sammanfattas i Lindhé-bladet.

När han föddes den 26 augusti 1923 bestämde hans föräldrar han skulle heta Erik Olof Hilbert. Tiltalsnamnet blev Hilbert, ovanligt både då och nu. Mamman hette Hildur och pappan var den stilige sjökaptenen Bertil. Kanske kom namnet till följd av sammansättning av första stavelsen i föräldrarnas förnamn Hil+Bert.

Hildur var fjärde barnet av tolv och kom från Tåsjön Karbäcken i Ångermanland och fick tjänst hos familjen Lindhé i fina Djursholm. Bertil var barn nummer sex i en kull på åtta. Att Hildur skulle få ihop det med en av sönerna var väl inte vad Lindhé-familjen tänkt sig. Därtill kom att när Hibbe föddes var Bertil och Hildur ännu inte gifta. Dessa förhållanden kom - enligt systemen Margareta - att prägla Hibbes sätt att vara och verka.

Sjökaptenen Bertil var borta från hemmet långa tider. När Bertil väl gick i land levde han inte länge och då hade också Hibbe flyttat hemifrån. Bertil dog när Hibbe var 25 år. Hildur - som haft spanska sjukan och var konvalescent ibland - fick dra ett stort lass. Hon hade dock hjälp av syskon, släkt både på sin egen sida och på Bertils sida. Här föddes Hibbes starka släktkänsla enligt sonen Johan.

Hibbe bodde på flera olika ställen i Stockholm när han var riktigt ung, men växte upp på Thaliavägen i Bromma. Barnet Hibbes sommarlov innebar ofta att resa med pappa Bertils fartyg. Därtill kom idrotter av olika slag t.ex. gillade han att paddla havskajak ut till farföräldrarnas sommarställe på Västra Lagnö på Ljusterö. Han var inte mycket för att framhäva sig själv men en bedrift han skröt om var när han och en kamrat 16 år gamla cyklade 200 mil från Bromma till Rotterdam genom Tyskland, för att sedan på pappa Bertils båt åka till England och vara med på ett scoutläger. Detta var i juli/augusti 1939 med tyskar i buskarna överallt.

Idrotten blev Hibbes värv. Men innan dess gick han på Sjökrigsskolan, utbildade sig till skogshuggare och genomgick en lång militärtjänst och beredskap.

Han började som gymnastikdirektör 1947 i Eskilstuna. År 1959 gick flyttlasset till Lidingö och en tjänst på Hersby skola. När han gick i pension 30 år senare var det som studierektor, efter att även ha varit tillsynslärare en tid. Han var 1967 den förste gymnastikläraren i Sverige som blev studierektor. På Hersby var Hibbe primus motor. Titt och tätt ekade hans röst i högtalarsystemet eller så dök han upp i klassrummen under lektionerna med något meddelande. Trots, eller snarare tack vare,

att han var ganska tystlåten så blev effekten stor när han talade. Under somrarna gjordes schemaläggningen. Två hela väggar i stugan på sommarstället täcktes och det första som bestämdes var gymnastikens schema (i guldfärg). Hibbe provade att använda ett datorbaserat schemalägningsprogram ett år, men resultatet blev så dåligt att både han och kollegerna ville ha ett manuellt "riktigt" schema. I samband med pensioneringen planterades en "Hibbe"-lind på skolgården till minne av honom och i jubileums-

boken "Hersby 100 år" kallas han "legendarisk" och "en eldsjäl".

Hustrun Ulla var en given centralpunkt livet ut. Hon hade sin födelsedag några dagar efter Hibbe, den 30 augusti och var född ett år senare än han, 1924. De träffades 1947 på GCI och gifte sig tio år senare, den 29 september 1957. De fick tre barn födda 1958, 1961 och 1964. Två söner och en dotter. Yngste sonen förolyckades 1988, en tragedi för Hibbe och familjen. Hibbes barn förstod kanske inte hur viktiga Hibbe och Ulla var för varandra och hur beroende de varit av varandra förrän Hibbe blev sjuk. De 70 åren tillsammans satte sina spår. Ulla och Hibbe, inbördes olika, var les extrêmes qui se touchent, ytterligheterna som berör varandra, men i detta låg att de kompletterade varandra. De fick "låna" varandras styrkor till sina egna svagheter. Hålla ihop/höra ihop, de var ett lag som tillsammans var starkare än var för sig. Efter pensioneringen reste de mycket, spelade golf, gick på teater, vaktade de fyra barnbarnen och barnens husdjur.

Hibbe - hedersmedlem i den Lindhéska släktföreningen - var en föreningsmänniska med medlemskap i Lions, Skolidrottsförbund, Friluftsförbundet m.m. Utan Hibbe och hans engagemang hade vi nog inte haft någon släktförening idag, så hedermedlemskapet var synnerligen välförtjänt. Vi alla är honom stort tack skyldiga. Han var

också ledare i olika sammanhang. En tystlåten engagerad ledare som trivdes i grupp och satte laget före jaget. Samtidigt var han en person som var stark i sig själv och gärna arbetade självständigt. Hibbe var också släktkär och mycket engagerad i släktföreningen. Han var med på det första släkstmötet 1949. Initiativet till släkstmötet 1976 på Staffan Lindhés båt Simson togs av Elna Rudberg, Stephanie Lindhés mormor. Redan året därpå hölls ett nytt möte med lunch i Motala och med besök vid ättefadern Johan Lindhés grav på Kristbergs kyrkogård. Vid lunchen i Motala bildades Släktföreningen Johan Lindhés Ättlingar, stadgar antogs och Hibbe valdes till ordförande. Det är alltså 40 år i år sedan föreningen bildades! Hibbe var en stor inspiratör för styrelsen och ledde med stort intresse och engagemang utskicket av Lindhé-bladet och planering och genomförandet av årsmöte vart tredje år. Han var ordförande ända till 2004 då han avgick i samband med årsmötet.

Hibbe var aldrig sjuk, inte ens förkyld. Första gången han var inlagd på sjukhus, för annat än skador, var ett par veckor innan han fick stroke vid 91 års ålder. Men då hade han under ett par år lidit av polyneuropatin som tyvärr gett honom fantomsvevningar, som var en plåga för honom. En fördel med stroke var att medicineringen för den hjälpte mot fantomsvevningarna.

I ungdomen ansågs Hibbe vara ursnygg, atletisk, rolig och lite hemlig. Vid ett styrelsemöte berättades för Hibbe om hur hans kvinnliga anförvanter, som unga, beundrat honom på grund av dessa egenskaper, varpå han svarade: "Tänk om jag vetat det, då hade självförtroendet varit bättre". Möjligen ett understatement?!

För styrelsen i Lindhéska släktföreningen genom Omi Söderblom Mohammar och Sten-Erik Lindhé

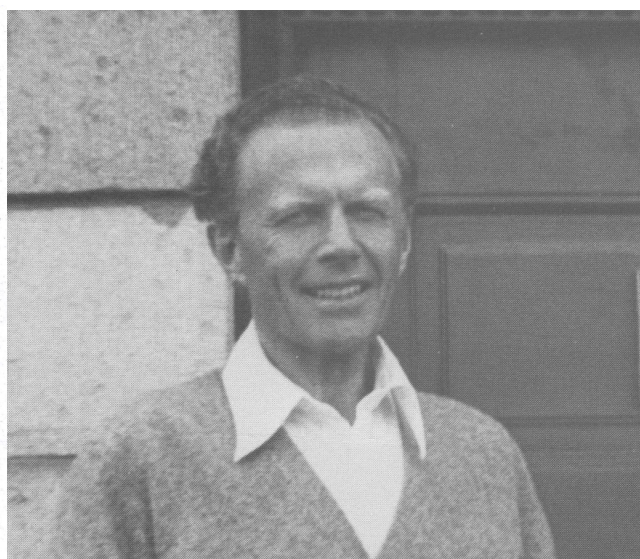
✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

S L A V K O N T R A K T
för lärare vid Hersby skola

JAG, EN LÄRARE

som har förmånen att undervisa vid Hersby skola, Lidingö, lovar och svär

att varje lektion lära någon någonting,
att varje lektion småle en smula,
att med saktmod och jämnmod ta emot påbud från SÖ, Skolstyrelse, rektorer, huvudlärare och ev andra potentater,
att VARJE DAG noga studera meddelanden på anslagstavlan,
att VARJE DAG titta i mitt fack,
att VARJE GÅNG jag finner ett meddelande i mitt fack läsa detta,
att om jag är klassföreståndare omgående vidarebefordra meddelande till min klass samt varje månad gå igenom daglistan,
att VARJE LEKTION anteckna frånvaron i min egen bok och på rapportbladet,
att om jag undervisar i grupp VARJE VECKA lämna frånvarorapport i resp. klasspärm i kollegierummet på det att mina kolleger skall kunna fullgöra sina åliggande,
att om jag är klassföreståndare följa klassens frånvaro samt notera meddelande och anmärkningar från lärarna, (se stencil nr 5)
att vid behov ta kontakt med hemmet (skriftligt eller muntligt)
att om problem uppstår i klassen i god tid ta kontakt med rektor, studierektor, tillsynslärare eller kurator,
att införa betingsförhör, långläxor, skriftliga förhör mm i planeringspärmen,
att med glädje delta i skolans friluftsdagar,
att varje dag lovprisa schemaläggaren, som givit mig så många trevliga håltimmar,
att VARA GLAD.

MIN MODERS TANKAR OM EN KÄR VÄN

Min pappa Kjells kärleksdikt till min farmor Dagga (nr 7 i syskonskaran Lindhé från Väppeby i Bålsta) och hennes älskade sista häst Crupp. Dikten skrevs 1953 efter Crupps död.

Som hämtad ifrån tusen och en natt,
jag alltid minnas skall min största skatt,
som följt mig troget under tretton år,
sedan ystert sprallig ungdomsvår.

Bland hästar du var en ädel konung,
fast åren gick förblev du ständigt
ung.
Med säkert steg och öronen på
skaft,
du dina bästa dagar hos mig haft.

Niohundra var det pris jag gav,
då jag sett dig uti skritt och trav,
Sedan du dressyren gjort med glans,
Som kvinna föll jag då för dig i
trans.

Jag såg på dig som männen såg på oss,
när de från vardagslivet kastat loss.
Jag såg du hade grace från länd till bog,
och kände stolt min rätt när jag dig tog.

Jag din vilda ungdom kom att frukta,
då jag på ryggen dig sökt tukta.
När du med mig i karriär flög fram,
då försvann vi bakom rök och damm.

Vem som för vem sig finge böja,
skulle jag mig så småningom få röja.
Medan åren gick och vi med dem,
vi kom till Stugan, vårt nya hem.

Där fick du själv ur handen min din mat,
och blev väl ganska korpulent och lat.
Men i gengäld du mig ville vänslas,
då vann vi helt varandras känsla.

Jag skötte rykten som var ganska hård,
och gjorde allt som stod uti min vård,
så det var rent och snyggt uti ditt stall,
och sjöng ibland för dig en egen trall.

Trogen blev du sedan Cruppen min,
när jag om dig, min skatt, helt lade vinn.
Under vintern fick du på tomten gå,
men vid mitt fönster jämt jag såg dig stå.

Ditt gnägg till svar på mina rop jag fick,
när jag titt som tätt till stallet gick,
och alltid skänkte största glädjen mig,
att ge en liten sockerbit till dig.

Du lärde vad jag i fickan hade,
där du din mule ofta lade.
Du fann den lilla biten ganska lätt,
ty sockret var din bästa efterrätt.

För att i spiltan inte blöta ner,
och på benen stänka ner,
du gick ur stallet själv om kvällen

för att kunna slå den ”lilla drällen”.

På sommaren fick du i hagen gå,
Ibland hos någon bonde då och då.
Blev till hösten ganska tjock och
fet,
var då lite slö och ej så het.

Du kände varje skrymsle och varje
stig,
Ibland du valde själv din väg med
mig.

Jag kände lugn och ro och tillförsikt
i sol, regn och snö i dålig sikt.

Jag minns väl än idag när stormen tjöt
och termometern under trettio sköt,
när jag på dig till handelsboden red,
hur den stormen uti skinnet sved.

Du frustade, stampade och fnös,
när vi båda in i mörken frös.
Kylan bet sig fast i varje lem
då vi av rimfrost täckta kommo hem.

En dag när solen högst på himlen gick,
ett budskap från en annan värld du fick,
att till större betesmarker fara
och ibland andra hästar vara.

Sedan slutet skrivits på vår saga,
du skall täten ibland hästar taga,
och ystert spela ut din ungdomsvår,
när du med benen upp i luften slår.

Nu är gången tid ett minne blott,
som jag ur tusen och en natt har fått.
Bilderboken jag vänder blad för blad,
ur minnets bok jag läser varje dag.

Genom Rosie Sjöberg, Stugan, Bålsta

JUBILARER - 2018

95 År	
Welle-Strand Kirsten	4.11
90 År	
Imbert Silvana	23.1
Albert Ellen	1.9
Laakso Danita	24.11
85 År	
Ahlström Eva	11.4
Albert Kjell	25.5
Willner Eva	6.8
80 År	
Söderberg Christer	27.1
Åkesson Anne-Marie	41.8
75 År	
Whitehorn Alice	11.6
Muhr Anders	16.9
Ekelund Ulf	16.12
70 År	
Lindhé Sten-Erik	2.2
Rende Tavares Eva	29.6
Ahlgren Birgitta	11.7
Holmblad Lars	12.8
65 År	
Suchsdorff Jens	24.5
Larson Eva	10.9
60 År	
Lindhé Jörgen	27.2
Frieberg Jonas	2.4
Lindhé Johan	19.7
Söderbom Inger	25.7
Lindhé Eva	26.10
Westerlund Anne	5.12
Hagman Marie	6.12
50 År	
Ahlström Anna Karin	17.2
Lindhé Jon	12.3
Wijkmark Jan	13.9
Frieberg Heather	27.10
40 År	
Norén Malin	1.2
Beckman Jenny	10.3
Laakso Maria	12.4
Leissner Susanna	28.5
Ericsson Susanna	8.9
Nordlinder Maria	10.11
10 År	
Ericsson Leia	5.2

JUBILARER - 2017

90 År	
Thorén Allan	14.5
Fonnesbeck Berit	25.9
Albert Torbjörn	28.10
85 År	
Landqvist Thorsten	30.1
Andersson Nils	27.12
80 År	
Norén Sten-Åke	3.4
Ekelund Göran	5.4
Thorén Leif	16.10
75 År	
Åqvist Björn	23.1
Norén Lennart	3.7
Aurelius Gerd	18.7
Welle-Strand Kirsten	16.11
70 år	
Sumner Lars Eric	
Jansson Mats	16.1
Ericson Agneta	15.3
Fridlund Anne	7.10
65 År	
Albert Elisabeth	
Dokken Nils	11.3
Cederlund Philip	4.5
Granström Karin	13.8
Jonsson Lars	31.8
Hildebeck Ulf	1.10
60 År	
Westerlund Catarina	3.1
Hildebeck Lars	7.4
Ulander Pär	6.6
50 År	
Brunnström Maria	12.4
Bernhard Magnus	1.7
Lindhé Eva	20.7
Lindhé Claude	23.7
Åkesson Runheim Claes	24.8
Willner Eva Lotte	15.9
Bruhn Charles	17.9
Frieberg Johan	18.9
Iverus Charlotta	24.10
Thorén Fredrik	10.11
10 År	
Sucksdorff Hedvig	
Ericson Matilda	13.3
Söderblom Anna	18.6
Beckman Eyvind	23.6
Kotsakidis Nike	9.9
Söderberg Iliam Leo Simon	1.10

FÖDDA

BBGAAAA - Vendela Sjöberg, dotter till Björn och Camilla Sjöberg, född 110417
BBGAAAB - August Sjöberg, son till Björn och Camilla Sjöberg, född 130630
BDEABDA - Anton Sidenvall, son till Erik Sidenvall och Marie Larsson, född 140125
BDEACBA - Sofia Lindhé, dotter till Karin och Gustav Lindhé, född 140709
BDEBABA - Ari Beckman, son till Joel Beckman och Lea Maria Kovac Beckman, född 140506
BDECBBA - Nathan Söderblom, son till Jonathan och Frida Söderblom, född 141222
BDECACA - Ninni Lou Mohammar Häggmark, dotter till Richard Mohammar och Karin Häggmark, född 150704
BDEBABA - Ida Linnea Beckman Pettersen, dotter till Karin Beckman och Kjetil Pettersen, född 151005
BDEACCA - Clara Huldt, dotter till Lisa f. Lindberg och Carl Huldt, född 151029
BDEBAAA - Hugo Beckman Karlqvist, son till Jenny Beckman och Stefan Karlqvist, född 150604
BDECBA - Jack Söderblom, son till Jesper Söderblom och Klara Fulgentiusson Ejeby, född 160222
BDECBBB - Astrid Söderblom, dotter till Jonathan och Frida Söderblom, född 161030
BDECACB - Bror Sixten Mohammar Häggmark, son till Richard Mohammar och Karin Häggmark, född 170107
BBHABBB - Lucas Torstenius, son till Andreas Torstenius och Maria Wasteson, född 170314
BBGAAAC - Liv Sjöberg, dotter till Björn och Camilla Sjöberg, född 170404
AVLIDNA
BDHB Staffan Lindhé 160614
BDFH Hilbert Lindhé 161024

Jubilare

Vi vill uppmärksamma att

- förre styrelsemedlemmen **Björn Åqvist** jubilerar i år och fyller 75 år

- samt att trogne textleverantören av Farbror Eriks dagbok **Sten Norén** jubilerar och fyller 80 år

Stort grattis önskar vi i styrelsen!!

Familjesidan bygger på den information vi har genom släktregistret och det som ni bidrar med. Vi försöker vara så uppdaterade som möjligt och ber om ursäkt ifall någon är omnämnd här av misstag eller inte kommit med.

STAFFAN LINDHÉ MINNESORD

Den 1 juli 2016 var vi många som var samlade i Vallentuna kyrka. Staffans barn, fru, bror, närfamiljer, många vänner både från förr och nu och vi övriga släktingar. Den präst som förväntade begravning hade mött Staffan vid ett flertal tillfällen och gav en personlig bild av en öppen individ som brydde sig om andra. När vi i en procession sedan följde Staffans kista till familjegraven, så defilerade Staffans flygvänner andäktigt och till hans ära över kyrkogården. Framme vid familjegraven bjöd naturen på musik, ceremonin inleddes av en vackert sjungande näktergal (som råkade sitta i trädet alldeles bredvid). Om man kan säga så, var det en vacker begravning.

Staffan var också kusin med min pappa och de två och Staffans bror Calle hade under åren minst ett projekt tillsammans och det var båten Mälardrottningen (hotell&restaurang på Riddarholmen). Jag har skrivit så här tidigare i släkttidningen 2015, "Det var nämligen några av Lindhésläktens män som med olika insatser ligger

Staffan och Calle Lindhé med barn och barnbarn

bakom den vackra båtens nuvarande både "outfit", funktion och position. Männen bakom den eleganta "kvinnan" är bröderna Staffan och Carl Lindhé De pratade med sin kusin Bertil Lindgren (min pappa), som tänkte på idén att göra något av båten."

Staffan var en båt-pappa, med många båtar i sin försorg." Stephanie Lindhé skrev här i släkttidningen då Staffan fyllde 75 år om även alla de andra båtarna som utgjorde en viktig del i Staffans liv. "Det började med ångbåten Saxaren, som sjönk i Saxarfjärden 1964 och som Staffan tillsammans med en kompis bärgade. Andra båtar som ingick i rederiet var Saga, Sandön och Simson, som främst kördes i Stockholms skärgård mellan 1967 – 1985. De användes för en mängd olika fester, bröllop och middagar. Båtarna användes också för reguljär trafik i Mälaren, mellan Uppsala, Skokloster och Sigtuna. Under två år körde Staffan också reguljär trafik på Vättern. En stor segelbåt – Gloria – hade Staffan också under en period

och seglade folk till Helsingfors och Mariehamn. Den sista båt han ägde – Insula Linnea – köpte han i Holland och seglade hem till Sverige. Insula Linnea blev stationerad i Uppsala och användes till danskryssningar och räk-kryssningar till Sigtuna."

Djur var viktiga i Staffans liv. Hur många av oss andra har haft boarmor och apor som husdjur? Staffan hade under många år både boarmor och en apa. Hundar, hästar, får och höns fanns också på gården.

Staffans familj är en av de familjer som brukar ha flest representanter på Lindhéföreningens släktträffar och där Staffan var stolt far till sex barn och en med åren ökande skara av barnbarn.

Vi är många som saknar Staffan!

(vid pennan Ann Lindgren)

VÄRT ATT VETA

Föreningen har till **ändamål** att

- Verka för släktens sammanhållning
- Tillvarata släktintressen
- Samla släktens historia

Medlemmar i föreningen är alla födda, adopterade eller ingifta i ättelinjen från Johan Otto Frans Lindhé och hans tre hustrur Carolina Krusell, Sigrid Wulff och Sophia Blom. **Aktiv** medlem är den som fyllt 18 år och betalat årsavgift eller bor hos föräldrar som betalat årsavgift (en avgift per adress). **Årsavgiften** är **100 kr**/adress.

Anmäl dig genom att betala in till bankkontot, swisha eller via PlusGiro, gärna för tre år i taget. Uppge ditt namn, adress, telefonnummer och e-postadress. Betala i första hand till **bankkonto SHB 6108- 421 596 961** eller **swisha** till nummer **0735-346 490** eller sätt in på **PG 34 33 60-4 Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar** c/o Johan Lindhé, John Ericssonsgatan 16, 112 22 Stockholm. Ange NY MEDLEM. Adressändringar eller **nyheter** och **ändringar** inom familjen mailas till slaktforeningen.lindhe@gmail.com för att registreras i medlemsregistret.

LindhéBladet skickas varje år till alla aktiva medlemmar med årsbrev, information om släkten och en medlemsförteckning.

Släktnöte med årsmötesförhandlingar och program för alla åldrar hålls vart tredje år och äger nästa gång rum **2019**. **Inbjudan** till släktnöte sänds till alla kända adresser/mailadresser, även icke betalande medlemmar.

Aktiva medlemmar får **Släktregistret** genom att swisha eller sätta in portoavgiften på föreningens PG. Nya medlemmar får registret utan kostnad. **Släktkrönikan** av Brita Söderberg kan fortfarande finnas, kontakta Stephanie Lindhé i styrelsen. Släktemblemet - Johans vapen som brosch i guld på blå botten beställs genom att sätta in 45 kr på föreningens konto.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

Särskilt tack till Jörgen Lindhé som sponsrar trycket av LindhéBladet 2017!!

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

STYRELSENS ARBETE 2016

Under året har styrelsen haft 4 ordinarie möten och ett möte för att kuvertera LindhéBladet för utskick.

28/1 2016 - Vid mötet i januari närvarade Omi, Sten-Erik, Stephanie, Jörgen, Rosie, Ann och Annika. Fokus låg på innehållet i nästa utgåva av LindhéBladet samt diskussioner kring Släkthemöte med fest i september 2016.

14/3 2016 - Vid mötet i mars närvarade Omi, Sten-Erik, Stephanie, Rosie, Ann och Annika. Tema för 2016 års LindhéBlad beslutades och artiklar planerades. En tidplan sattes upp.

14/4 2016 - Vid mötet närvarade Omi, Sten-Erik, Johan, Rosie, Ann, och Annika. Fortsatta diskussioner om var Släkthemötet med fest ska hållas, budgeten är knapp och vi vill att många ska ha möjlighet att ta med stora familjen. Tidningen i princip klar vad gäller innehåll. Tryck planeras till ca 1 juni.

1/6 2016 - Närvarande var Omi, Sten-Erik, Johan, Rosie, Ann, Stephanie och Annika. Detta var det möte då vi kuverterar tidningen och skickar ut den till aktiva medlemmar samt skickar ut inbjudan till släkthemötet till övriga kända medlemmar.

31/8 2016 - Vid mötet närvarade Omi, Sten-Erik, Johan, Jörgen, Ann, Stephanie, Rosie och Annika. Ett möte för att planera alla detaljer kring släkthemötet på Brofesten den 17/9.

17/9 2016 - Släkthemöte med fest och årsmöte. Cirka 40 släktingar deltog i mötet.

Annika Torstenius, sekreterare och redaktör

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordförande	Omi Söderblom Mohammar omimohammar@hotmail.com	0706-31 06 78
V. Ordförande	Sten-Erik Lindhé stenerik.lindhe@gmail.com	070-689 51 29
Sekreterare/Redaktör	Annika Torstenius annika.torstenius@gmail.com	0708-99 33 88
Kassör	Johan Lindhé johan-lindhe@hotmail.com	0735-33 76 38
V. Sekreterare	Jörgen Lindhé jorgen.lindhe@hotmail.com	076-868 60 95
Suppleant	Stephanie Lindhé stephanie.lindhe4@gmail.com	070-301 87 39
Suppleant	Rosie Sjöberg rosie.sjoberg@orkla.com	070-639 45 61
Suppleant	Ann Lindgren ann_lindgren@live.se	070-510 30 32

SLAKTFORENINGEN.LINDHE@GMAIL.COM

WWW.LINDHE.NU

FACEBOOK: JOHAN OTTO FRANS LINDHÉ - SLÄKTGRUPP

FESTEN 2016 I BILDER

VI SES IGEN 2019!!